

PRES-SERVIS

NOVINSKO-IZDAVACKO PREDUZECE SAVEZA
NOVINARA JUGOSLAVIJE
PRESS PUBLISHING ENTERPRISE OF THE FEDERATION
OF YUGOSLAV JOURNALISTS

BEOGRAD — Knez Mihajlova 2/X — Pošt. fah 842
Tel. 621-578 Cek. račun 101-11/1-804
Current Account with
Yugoslav National Bank

SLUŽBA DOKUMENTACIJE
CLIPPING SERVICE

Isečak iz lista
Newspaper cutting

НОВА МАКЕДОНИЈА

Скопје
10. VII. 1966

САЊКАРСТВО
БАЈАРСТВО
АРХИТЕКТУРА

(Шаскал Гилевски)

ВЕКЕ сме при крајот на пролетната ликовна сезона. Двата изложбени салони во Скопје се уште се отворени, но во нив не среќуваме уметнички експонати, туку наградени проекти за изградба на Музејот за современа уметност на Скопје (во салониот Гуро Салај), и извозен мебел (во Работничкиот дом-универзитет). Преку летото во овие салони скопската публика, веројатно, нема да види повеќе од две три изложби на уметнички дела, па затоа не ни останува друго, туку да направиме еден бегол остров врз позначајните изложби што имаме можност да ги видиме пролетва.

Не ќе претераме ако кажеме дека оваа пролет беше прилично богата со разновидни ликовни манифестации, пред сè, затоа што (за разлика од порано) во главниот град на Републиката дејствуваша три установи што презентираа остварувања од наши и од странски автори. Во таа смисла особена освежувачка сила беше младиот Музеј за современа уметност на Скопје, во чии привремени простории ни беа прикажани неколку интересни изложби на познати југословенски и странски уметници.

Меѓутоа, ако се обидеме да ја изнесеме само квалитативната носивост на многубројните изложби од јануари наваму, ќе бидеме принудени да констатираме дека е тоа тешка работа, не затоа што квалитетот е обилен, туку обратно. Во практи-

ПОВЕЌЕ ГРИЖА ДА СЕ ОТВОРИ ИЗЛОЖБА, ОДОШТО ДОБРА ИЗЛОЖБА

ката на ликовните манифестации сè уште се привлекува една проморна следа на анахроидност, што претставува голема тешкотија да се пренебрегне, и најчесто што ги зазира можните свежини. Да бидеме искрени, ние до денденес страдаме од една навика: поголема грижа имаме за да се отвори некаква изложба (независно каква е нејзината уметничка носивост), отколку што водиме грижа да се отвори добра изложба. Сè додека не се излечиме од тој комплекс на подготвување на изложби, ликовниот живот во нашиот град, па и во целата Република ќе се одвива на тенки конци. Се разбира, тука не треба да се фрли кривица само на организаторите на изложбите, туку и на непосредните активисти на ликовното поле.

Но и во една таква ситуација на нашата ликовна политика, ќе бидеме тесноградни ако не истакнеме неколку успешни изложби, што настанала по линија на одредени поволни околности. Таква беше изложбата на подарените дела од Франција (во организација на Музејот за современа уметност на Скопје), во која, покрај другото, се

сретнавме и со дела на уметници со светско реноме: Пабло Пикасо, Бернар Мифе, Франсис Леже, Андре Массон, Пјер Сулаж и тн. Директниот контакт на скопската публика со делата на овие француски уметници претставуваше вистинска сензација во нашиот ликовен живот. Иако изложбата немаше ни намера, ни можност да даде пресек на основните струења на најновата француска уметност, сепак нашиот гледач, поради големиот број на излагачи, можеше да си создаде приближна претстава за оваа најголема ликовна култура во светот. Една друга изложба со сличен карактер беше изложбата на подарените дела од Полска. Овде најмногу бдушевија графиките, што беа изработени со најголема техничка дисциплинираност и чистота на графичкиот израз. Сепак, можеме да ставиме мала забелешка околу организирањето на обете изложби: и покрај нивниот карактер, требаше да се направи извесна селекција на делата, та и онака нивниот број беше преголем.

Во пролетната ликовна сезона посебно треба да го истакнеме настапот на неколку наши помлади уметници, кои за првпат самостојно и се претставуваа на нашата ликовна публика. Секој од нив носеше по некој специфичен белег, или во чисто фигуративна, или во со-

НА КРАЈОТ ОД ЛИКОВНАТА СЕЗОНА

Сейак, во одредени околности, добивме неколку навистина уштешни изложби

држинска или пак во техничка смисла. Нивните уметнички остварувања не предизвикаа никаква сензација од ликовен вид, што не е ни обичај кај нас, но затоа значеа солиден прилог во ризницата на македонското ликовно творештво. Тука, пред сè, треба да се спомнат изложбите на академските сликари Момчило Петровски — Моцо и Љупчо Анастасов. Првиот ни се претстави како рафиниран пратч на еден оригинален лирски сфумато и како сликар со смирен и безгрижен темперамент, а вториот како мошне солиден спроведувач на фактуралното сликарство. И кај едниот и кај другиот сè уште јасно се забележуваат бујните знаци на младоста, што често ги одведуваат до сложени и неразрешливи проблеми но, во исто време, што ветуваат натамошни успешни креации.

Изложбите на Ванчо Георгиев и на Драгутин Аврамовски — Гуте значеа потврди на нивните досегашни уметнички концепции а, исто така, и покажатели кон нови ликовни патини. Треба посебно да ги истакнеме графичките листови на Драгутин Аврамовски — Гуте, кои претставуваат репрезентација на македонската графичка дисциплина.

Сепак, изложбите во пролетната ликовна сезона не донесоа толку квалитети колку што би се очекувало, ако се земе предвид нивниот голем број. Тој пропуст, секако, ќе го надомести следната ликовна сезона што ќе почне наесен.